

Megindult a forgalom a felújított Petőfi hídon

A Petőfi-híd felújításában érintett 35 vállalat kollektívája befejezte a munkát, a hídon péntek délután megindult a forgalom, a közúti korlátozásokat feloldották. Az ünnepélyes aktus részvevői: Méhes Lajos, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a budapesti pártbizottság első titkára, Pullai Árpád közlekedés- és postaügyi miniszter, valamint a munkában is részt vett munkások, vállalati vezetők, s a főváros párt-, állami és társadalmi szervezeteknek képviselői — a Skála Áruház előtti megállóból villamossal érkeztek a budai hídfőhöz, ahonnan az építők átgurították a hídon az avatást jelző söröshordót.

Június 16-án hajnalban lezárják a Szabadság-hídat és megkezdődik öt-hat hónapra tervezett felújítása. Pullai Árpád a KPM épületében kitüntetésekkel nyújtotta át a Petőfi-híd felújításában kiemelkedő munkát végzett dolgozóknak. (MTI)

Hetvenötezer fiatal az építőtáborokban

Kilencvenhárom táborhelyen 75 000 fiatal, köztük 10 000 szakmunkástanuló vesz részt az idén a KISZ nyári építőtáborában. A számukra biztosított munka-, sport- és szórakozási lehetőségekről tartottak megbeszélést pénteken a KISZ Központi Bi-

Csapágyipari megbeszélés

Pénteken befejeződött a Csapágyipari Együttműködési Szervezet szakértőinek június 3-án, Debrecenben megnyitott koordinációs értekezlete, amelyen nyolc ország — Bulgária, Csehszlovákia, Jugoszlávia, Lengyelország, az NDK, Románia, a Szovjetunió és hazánk — csapágyiparának képviselői az 1981. évi termelési és kölcsönös szállítási terveket egyeztetették.

zóságának székházában. A megbeszélésen részt vettek Havasi Ferenc, az MSZMP Központi Bizottságának titkára és Maróthy László, a KISZ KB első titkára, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja is. (MTI)

Pártmunkája:

Szakszervezeti főbizalmi

A munkásszanyok között régóta közzegbecsülések örvend a Szegedi Konzervgyárban Varga Lászlóné, a gyár nyomdász szakmunkása. Hasonlóan jó véleményekkel vannak róla és munkájáról munkahelye vezetői. Nem akart pedig kiválni társai közül, becsülettel végezte, amit rábíztak a munkában és a választott tisztségben. Alig egy éve rá, hogy a gyár nyomdájába került mint kéziszedő, szakszervezeti műhelytitkárnak választották. Ennek éppen öt esztendeje. Mi történt azóta? — kérdeztem tőle.

— Dolgoztam, mint annak előtte. Kisfiám, aki akkor a gyár bölcsődése volt, most nagycsoportos óvodás, és ősszel iskolába megy. Férfimmal — aki fűtő a Tisza Bútoripari Vállalatnál — felváltva visszük az óvodába és onnan haza. Hogy ősszel hogyan alakul ez a munkamegosztás, még nem tudom. Bizonyosan lesznek új gondok, de majd túleszünk magunkat rajtuk. A munkám ma is sokoldalú, kezdve a címkek, árjelzők, csomagolóanyagok szerelésétől a kereskedelmi nyomtatványokig.

— S a választott tisztségben, mint műhelytitkárnak, mi volt a szerepe? Úgy tudom, tagja volt a szakszervezeti bizottságnak is.

— Leginkább a velem együtt dolgozók tájékoztatása volt a feladatom országos jellegű, aktuális gazdasági, gazdaságpolitikai kérdésekről, gyárunk helyzetéről, a termelés menetéről, eredményekről és olykor gondokról, problémákról is, amelyeket a kollektívák megértettek, s azokat igyekeztek megoldani. Az szbtagság azért is hasznos volt, mert az információt úgy-

mond első kézből kaptam, s egy-egy döntés előkészítésében magam is részt vettem. — A nemrégiben lezajlott szakszervezeti választáson az eddiginél magasabb tisztségbe került. Megválasztották a gyár szb-elnökének és főbizalmiának. Mit változtat ez a közösségért vállalt munkájában?

— Egyelőre a mindkét tisztséggel járó hatáskört és feladatot meg kell ismernem. Remélem, ebben azok segítenek nekem legtöbbször, akik rám szavaztak, engem szántak és posztok betöltésére. Mint főbizalmi azután három munkaterületet kell átfognom, a tárolót, a nyomdát, a csomagoló üzemet, vagyis a bizalmi testületét, magasabb fokon gyakorolni a tájékoztatás oda-visszaáramlását.

— Tudok életútjának egy jelentős és friss momentumáról is. Most vették fel a gyár 1-es pártalapszervezete tagjainak sorába.

— Nem is tudom, hol kezdem ezzel kapcsolatban

a mondanivalómat — válszolta elfogódottan Varga Lászlóné. — Hatévi nagyüzemi munkásműttel nem volt elég mérszem jelentkezni pártagnak. Úgy vétem, korai még, és ezt mások is így vélik. Juhász Lászlóné, a gyár pártvezető-ségének titkára lendített elhatározásomon azzal, hogy bátorított, azt mondta, a párttagok között van a helyem. Egyetértett ezzel mindkét ajánlóm, Erdei Károlyné, akivel együtt voltam szakmunkástanuló és Török Györgyné munkatársam. Mindketten régi párttagok. Úgy érzem, bizalmuk sokra kötelez. Szeretnék megfelelni, pontosabban szólni: úgy dolgozni, a közösségért, ahogy azt eddig is tettem, és most többet várnak tőlem. Pártmunkámat a szakszervezeti tisztségek jó betöltésével szeretném végeztetni.

— Ha nem csal az információim, Ön móravárosi születésű.

— Igen. A munkáslakta városrészt abban is elhatározom, ösztönözöm és tanítom volt, hogy a nyomdászati választam, és szakmunkás legyek. Szüleim nyomdászismerősei esetleg előttem e szakma szépségét, amelytől nem szeretnék elszakadni soha.

— A család, a munka, a közéleti szereplés hogyan férnek össze egymással?

— Mindegyik az időhöz kapcsolódik. Gondolom, ki kell alakítani közöttük a helyes arányt, s akkor mindegyikre jut elégséges erő.

Varga Lászlóné bizonyára nagy igyekezettel osztja el munkáját továbbra is úgy, hogy egész ember maradjon a termelőmunkában és tisztségei betöltésében.

Lódi Ferenc

Újításból dollár

Egy első hely és a Volán

A Volán Tröszt elmúlt évre kiírt újítási versenyében a Volán 10. számú, szegedi vállalata megosztott első díjat nyert, a budapesti 1. számú vállalattal együtt.

Újítások, első hely és — Volán... De vajon hogyan születhetnek szép számban újítások egy olyan vállalatonál, ahol a dolgozók nagy része gépkocsit vezet, járja az utakat? Vajon milyen újítások születhetnek egy ilyen helyen, és hogyan? Ballai Ferenc, a vállalat újítási előadója sorolja az adatokat: 1978-ban 250, tavaly pedig 297 újítási javaslatot nyújtottak be a vállalatnál, s ami még fontosabb különbség: amíg 1978-ban száz újítás közül mindössze 6,6 hozott pénzben is mérhető hasznot a vállalatnak, tavaly már 22,5. Vagyis az 1979-ben elfogadott 191 újítás közül 43 esetében lehetett konkrét vállalati eredményt is kalkulálni, ami körülbelül 2,8 millió forintot hozott a házhoz.

Az első díj végül is magáért beszél, ám a számok, a vállalati adatok is sokat mondanak arról, hogyan fejlődött a Volánnál az elmúlt években az újítómozgalom. Így: 1973-ban 51 újítási javaslatot nyújtottak be, elfogadtak 32-t, tavaly viszont 297 javaslat közül 191 bizonyult használatosnak. Vagyis a felhasználható újítások száma néhány év alatt több mint a hatszorosára emelkedett. S a nagyobb számból már könnyebb választani is. A benyújtott javaslatok és az elfogadott újítások száma közötti növekvő különbség részben a magasabb mércének tudható be, részint annak, hogy a munkaköri kötelezőként született ötleteket ma már nem fogadják el újításként.

Körülbelül ötezer ember dolgozik a vállalatnál. Nagy részük gépkocsivezető, forgalmi dolgozó. Tőlük pedig nemigen jön újítási javaslat. Eppen ezért az a cél a Volánnál, hogy ezeket az embereket is minél inkább bekapcsolják a mozgalomba. Az újítások nagy része, bő 80 százaléka a műhelyekből, a műszaki dolgozóktól érkezik. De hogyan? Sok az új dolgozó a vállalatnál. Eszükbe jut valami, megoldják és nem is gondolnak arra, hogy azt újításként is be lehetne

nyújtani. Vagyis rendszeresen szervezni kell az újításokat. Erre való többek között a minden évben elkészülő újítási feladatstratégia, s a vállalat öt főnökségénél dolgozó aktivisták munkája is. Igaz, ilyenkor az emberben megrögzött a kisördög: szervezni kell az újítást, hogy jobb legyen a statisztika? Hát nem elég, ha egy ötlet csak egyszerűen megvalósul? Nem, mert akkor helyben marad. Újításként viszont tudomást szerez róla sok érdekelt, s lehetőség nyílik arra, hogy másutt is alkalmazhassák a módszert, nemcsak ott, ahol megszületett.

És hogy milyen jellegű újítások születhetnek a vállalatnál? Nagy részük a szűkebből csinál erényt. A rossz, sőt, olykor reménytelenül rossz alkatrészellátási helyzet például természetesen a Volán is érinti. Ezért aztán szép számmal születhetnek a műhelyekben olyan újítások, amelyek egy-egy, különben egyszerűen beszerezhetetlen alkatrészt pótolnak valamilyen módon. Az 1979-re becsült 2,8 milliós vállalati haszon nagy része éppen az ilyen újításokból származik. De azt is hozzá kell tenni mindehhez, hogy sokszor szinte lehetetlen helyzetből húzzák ki a vállalatot ezek a megoldások, aminek a haszna szinte fölbecsülhetetlen.

De születhetnek megoldások az energiatakarékosság érdekében is. A vállalati központ épületeit, a fürdők bojlerjeit például az erőtől vett gőzzel fűtik. Az erőműnek 42 fokos kondenzvízét kellene visszaadni, ám 80–90 fokos víz megy vissza. Ez nyilván pazarlás. Három újító ötlete volt, hogy a bojlereket ne gőzzel, hanem a kondenzvízzel fűtsék. Ez — a szükséges beruházások ellenére is — körülbelül 250 ezer forintot hoz majd a vállalat konyhájára, a hasznosítás első évében. Megoldják — ugyan csak újítás alapján — az épület fűtésének szakaszolását is, hogy szabandapokon ne kelljen az egészét fűteni.

Az újítás természetesen akkor válhat országos méretűvé, ha nem marad kapun belül. A Volán Trösztnél például előírás van arra, hogy a másutt is hasznosíthatóknak tűnő újításokat föl kell küldeni a trösztnek. Ott vagy megve-

szik, s kötelező vagy ajánlott jelleggel terjesztik a vállalatok között, vagy javasolják, hogy a vállalat maga terjesztse az újítást, ha az ötlet másutt is használható. Tavaly a 10-es Volán például tíz újítást vett át más vállalatoktól. És nem is csak a trösztön belül létezik ilyen kapcsolat. A Szegedi Ruhagyárnak például újításból született "tírsztoros", fokozat nélküli fordulatszám-szabályzó" adott el a vállalat, a Tatabányai Szénbányáktól pedig ott újítás alapján gyártott műanyag gépházatöket és sárvédőket vettek Tátra gépkocsikhoz. Vagy a külföldre járó kamionokhoz szükséges vámvár. Hiánycikk volt az egész országban, dollárért kellett behozni. A szegediek végül készítették két komplett gépsort, egyiket a vámvár gyártására, másikat a felszerelésére. Nyilván többet készítenek, mint saját igényük. Főlkínálták tehát minden, külföldre fuvarozó vállalatnak gyártmányukat, amit vesznek is. Ezzel pedig kemény valutát takarítanak meg az országnak.

És a terveik? Természetesen tovább akarják javítani ezt a munkát, az újítómozgalom eredményességét. Ehhez a szervezésen túl, kedvező csinalóként nyilván az is hozzájárulhat, hogy amíg például 1975-ben átlagosan 99 napot vett igénybe egy-egy újítási javaslat elbírálása, 1978-ban már csak tíz napot...

Sz. I.

Előadás elvi és módszertani kérdésekről

A munkásmozgalmi emlékek gyűjtése

Megyénk gazdag munkásmozgalmi emlékekben; ezek összegyűjtése már régebb óta is folyamatosan történik a tudományos feldolgozás, a publikálás és a szocialista nevelés céljából. Rövidesen illetékes pártvezetés elé kerül az az öt éves program, amely részletesen megszabja a helyi tennivalókat.

Tegnap délelőtt a gyűjtés elvi és módszertani kérdéseiről dr. Petrák Katalin, az MSZMP KB Párttörténeti Intézetének csoportvezetője tartott előadást Szegeden, az Oktatási Igazgatósá-

gon, aki országos tapasztalatok alapján hangsúlyozta, hogy a memoár és visszaemlékezés gyűjtését történelemszink ma már elfogadott forrásként hasznosítják.

Az előadást konzultáció követte, amelyben részt vettek a gyűjtésben tevékenykedő aktivisták, valamint a városi és járási pártbizottságok képviselői. A tennivalókat dr. Németh Lajos, a munkásmozgalmi visszaemlékezések gyűjtését és publikálását koordináló megyei bizottság elnöke foglalta össze.

Befejeződött az anyaggazdálkodási akadémia

Pénteken befejeződött a Szegeden megrendezett ötnapos országos anyaggazdálkodási akadémia, amelyen több mint 200 elméleti és gyakorlati szakember vett részt. A napirenden az optimális készletek kialakításának lehetőségei és az ezzel összefüggő feladatok szerepeltek.

Drecin József, az Országos Terhivatal elnökhelyettese: A Szervezési és Vezetési Tudományos Társaság elnöke összefoglalójában hangsúlyozta, hogy a magas készletszintet — amelynek értéke eléri a 650 milliárd forintot, vagyis az évi nemzeti jövedelem több mint 25

százalékát — csak a vállalatok belső tartalékainak mozgósításával lehet jelentősen csökkenteni. Ehhez mindenekelőtt javítani kell a vállalatok anyagi-műszaki ellátását, lehetővé kell tenni, hogy a technikai fejlődést az optimális anyagfelhasználás szolgálatába állítsák.

A sikernek azonban nemcsak vállalati, hanem népgazdasági szintű feltételei is vannak. Mindenekelőtt piaci egyensúlyt kell teremteni a kereslet és kínálat között minden árucsoportban és szolgáltatásban.

Foglalkozott az akadémia az anyagi-műszaki ellátás számítógépek segítségével javításával. Mint hangsúlyozták, különösen jelentős ez az építőiparban, ahol több mint 25 000-féle anyag felhasználásáról kell gondoskodni úgy, hogy ne halmozódjanak fel nagy raktárkészletek, de anyaghiány se akadályozza a munkát.

Az akadémia résztvevői felhívták a figyelmet arra, hogy az anyag- és raktár-gazdálkodás számítógépes megoldására egységes rendszert kell kialakítani, s ezzel párhuzamosan meg kell szüntetni a már meglévő, de egymással nem kapcsolható számítógépes anyaggazdálkodási rendszereket. Csak így lesz lehetőség arra, hogy az egyes vállalatok felesleges készleteiről mindig időben tudomást szerezzenek. A számítások szerint egy ilyen rendszer létrehozásának költségei már az első év eredményéből megtérülnek.

Javul az idő Növekvő idegenforgalom

A hét végére fellendült az idegenforgalom. Az országban a nyári fordulat időjárás nyomán a határátkelő helyeken megnövekedtek a várakozó autósorok, kevesebb kiadó szoba van már a budapesti és a Balaton-parti szállodákban. A Kempingekben is sok ezren ütöttek fel sátrukat, a többi között az újonnan nyílt szarvasi táborban, amely Holt-Körös mentén az arborétum mellett épült, így különleges élményt kínál környezetével a természetkedvelőknek. Legtöbbször a fővárosban a római-parti táborban állították le lakócsikjukat, vagy sátoroznak — több mint ezren — zömében csehszlovák, NDK-beli, osztrák és lengyel vendégek.

Az iskolai év befejeztével most kezdődik az igazi főszezon. Így a jövő héten indulnak kétéhetes pihenésre a SZOT üdülőibe az első nyári családi turnusok. A főszezonban kedvezményes családi üdülésben összesen 80 ezer felnőtt és gyermek vesz részt. Egyebek mellett a Balaton partján, Szántódon, a faházakból kialakított családi üdülőket, Balatonszéplakon és Ezüstparton, Siófokon, a Duna-kanyarban pedig Leányfalun és Nagymaroson kezdődik a családi SZOT-üdültetés.